

Andakt for den stille uke, 08.04.2020.

Nykirken, opptak fredag 03. 04.2020 kl. 13.00

Jeg leser et utdrag fra dagens tekst: Johannes 13:4-16.

⁴ Da reiser han seg fra måltidet, legger av seg kappen, tar et linklede og binder det om seg. ⁵ Så heller han vann i et fat og begynner å vaske disiplenes føtter og tørke dem med linkledet som han hadde rundt livet. ⁶ Han kommer til Simon Peter. Peter sier: «Herre, vasker du mine føtter?» ⁷ Jesus svarte: «Det jeg gjør, forstår du ikke nå, men du skal forstå det siden.» ⁸ «Aldri i evighet skal du vaske føttene mine», sier Peter. «Hvis jeg ikke vasker deg, har du ingen del i meg», svarte Jesus. ⁹ Da sier Peter: «Herre, ikke bare føttene, men hendene og hodet også!» ¹⁰ Jesus sier til ham: «Den som er badet, er helt ren og trenger bare å vaske føttene. Dere er rene – men ikke alle.» ¹¹ For han visste hvem som skulle forråde ham. Derfor sa han: «Dere er ikke alle rene.»

¹² Da han hadde vasket føttene deres og tatt på seg kappen, tok han plass ved bordet igjen. Så sa han til dem: «Forstår dere hva jeg har gjort for dere? ¹³ Dere kaller meg mester og herre, og dere gjør det med rette, for jeg er det. ¹⁴ Når jeg som er herren og mesteren, har vasket deres føtter, da skylder også dere å vaske hverandres føtter. ¹⁵ Jeg har gitt dere et forbilde: Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre.

Se for deg en stige, hva er din første tanke. At her kan jeg klatre opp, eller at her kan jeg klatre ned?

Det viser seg at de fleste av oss tenker oppover når vi ser en stige. Og det kommer av perspektivet vårt. Vårt perspektiv er bakkenivå, og en stige trengs først og fremst for å komme seg oppover. Opp fra vårt ståsted og vårt dagligdagse liv. Opp fra våre begrensninger. Opp i høyden.

Mennesker har til alle tider tenkt oppover også når det gjelder det guddommelige. Vi har prøvd å strekke oss OPP mot det som vi på ulikt vis erfarer som Hellig og større enn oss selv. Og jeg tror vi gjør det helt naturlig på grunn av vårt perspektiv. Vi erfarer jo at det guddommelige ikke er noe vi kan måle oss med. Vi er nødt til å strekke oss og bli bedre hvis vi skal ha sjans til å ha felleskap med en opphøyd og ufeilbarlig Guddom.

Men dagens tekst handler faktisk om det stikk motsatte. For den Gud vi tror på han kommer ned. Selv om han er større enn alt vi kan fatte, og selv om han er HELLIG, så gjør han seg selv til tjener i denne grensebrytende gjerningen på skjærtorsdag.

Her brytes til gangs koronatidens største bud om å holde avstand og å passe på seg selv og sitt. Jesus krysser grensen for hva som er Gud og hva som er menneske. Hva som er rent og hva som er urent. Hva som gir liv, og hva som fører til død. Ja, han viser hele sin frelsende tjeneste i èn eneste symbolhandling. Han kler av seg sin Guddommelighet, bøyer seg ned og vasker disiplenes skitne føtter, slik at de kan sitte rene til bords i det Hellige måltid.

Vi har en annerledes Gud enn alle andre Guder. Vår Gud vil ikke la seg tjene før han selv har tjent oss. Han vil ikke være en distansert og opphøyd Herre, men en Gud som er midt i blant oss.

Jesus er derfor den som er hardest rammet av korona i disse dager, ja som er hardest rammet av alle sykdommer og plager, all vår nød. Vår Gud er en Gud med sår, fordi han valgte å ta på seg all vår smerte og å dø for alt vårt mørke for at vi skal få ha håp om lyset. Han er midt i blant oss.

Fotvaskingen minner oss derfor om dåpen. Gud som handler først, vann som vasker og renser, og Den Hellige Ånd som skaper et hjerte som er i stand til å ta i mot. Paulus sier så fint i Galtaterne; «Jeg lever ikke lenger selv, men Kristus lever i meg» Og det er på denne måten vi kan følge Jesu oppfordring til oss i dagens tekst, *Slik jeg har gjort mot dere, skal også dere gjøre*. Ved å la oss bli rensset slik at hjertene og hendene våre kan finne den rette og gode vei.

Hanne Zimmermann-Ølberg

Sokneprest Salhus